

PÍNDOLA 9.- CONTROL HORARI

El dia 12 de maig va entrar en vigor l'obligació de les empreses d'establir el registre diari de la jornada laboral dels seus treballadors, que ha d'incloure el horari concret d'inici i de finalització de la jornada realitzada per cada treballador.

Al marge de ser una obligació legal, el compliment de la norma no ha de ser un obstacle pel compliment de la normativa de protecció de dades personals.

CONSENTIMENT

Amb caràcter general i per a la implementació del registre de jornada no es necessari el consentiment del treballador, essent base suficient de legitimació la pròpia norma laboral, que en l'article 34.9 ET estableix l'obligació de les empreses de realitzar dit registre de la jornada amb caràcter individual de cada persona treballadora i que, d'acord amb el previst en l'article 6.1.c del Reglament Europeu 2016/679 (RGPD), el tractament de dades personals dels treballadors derivat de la implantació del registre de jornada es necessari per al compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament. No obstant l'anterior, l'existència d'una condició lícita per al tractament de les dades dels treballadors sense necessitat del consentiment d'aquests no exclou el deure de les empreses d'informar als treballadors de l'existència del registre i de la finalitat del tractament de les dades personals individuals que s'obtenen en dit registre.

SISTEMA PER CONTROL HORARI

Pel que fa al sistema que poden utilitzar les empreses per al control horari, el Reial Decret 8/2019, de 8 de març, de mesures urgents de protecció social i de lluita contra la precarietat laboral en la jornada de treball:

- Qualsevol que sigui el sistema de registre establert, requereix que **l'empresa conservi les dades en els registres durant 4 anys**, a disposició dels treballadors, els representats legals i la Inspecció de Treball i Seguretat Social.
-
- **No estableix un sistema concret de registre**, sinó que es remet al que es pacti en el conveni col·lectiu o en acord col·lectiu d'empresa i, en defecte d'aquests pactes, al que decideixi l'empresari unilateralment prèvia consulta a la representació legal dels treballadors.

L'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) en el seu Dictamen CNS 63/2018, indica que les exigències derivades de la protecció de dades des del disseny i, en especial, del principi de minimització obliguen a escollir aquella tecnologia que resulti menys intrusiva des del punt de vista de la protecció de dades. En aquest sentit, comporta que si es pot obtenir una determinada finalitat sense haver de tractar dades de categoria especial, aquesta opció preval davant altres opcions que si impliquin el tractament d'aquest tipus de dades.

Per tant, resulta essencial que es compleixi el principi de proporcionalitat o de minimització de les dades personals a l'hora de determinar quin és el sistema de control que s'aplica.

Ens els mateixos termes es descriu al Dictamen 3/2012 del Grup de Treball de l'Article 29, sobre l'evolució de les tecnologies biomètriques.

SISTEMA DE CONTROL AMB DADES BIOMÈTRIQUES

La instal·lació d'un sistema de control d'accés i horari basat en la recollida i el tractament de dades biomètriques comporta el tractament de dades personals, entenent com a dades personal "tota informació sobre una persona física identificada o identificable". (4.1 RGPD).

Les dades qualificades com a dades biomètriques son d'acord amb l'article 4.14 RGPD les dades personals obtingudes a partir d'un tractament tècnic específic, relatives a les característiques físiques, fisiològiques o conductuals d'una persona física, que permeten o confirmen la identificació única d'aquesta persona, com ara imatges facials o dades dactiloscòpiques.

Això fa que, d'acord amb l'article 9.1 RGPD, a les dades biomètriques se'l hagi d'aplicar el règim específic previst per a les categories especials de dades previst tant a l'article 9, com a altres articles de l'RGPD.

No obstant això, l'article 9.2 RGPD estableix una sèrie d'excepcions a dita prohibició general. Per tant, a més de l'aplicació d'una de les bases jurídiques establertes en l'article 6 RGPD, en el tractament de dades biomètriques, haurà de concórrer alguna de les excepcions previstes a l'article 9.2 de l'RGPD.

Però, per l'aplicació de la excepció indicada el Dictamen del APDCAT CNS 63/2018 indica que es necessari la concurrència de dos condicions:

- Que el tractament sigui necessari pel compliment d'obligacions o l'exercici de drets específics de l'empleador o de la persona interessada en l'àmbit del dret laboral o de la seguretat i protecció social.
- Que ho autoritzi el dret de la Unió o dels estats membres o un conveni col·lectiu, que estableixin garanties adequades del respecte dels drets fonamentals i els interessos de les persones afectades.

Per tant, amb caràcter previ a la posada en marxa d'un sistema de control d'aquest tipus, tenint en compte les implicacions tecnològiques de la tecnologia emprada, la observació sistemàtica dels hàbits dels treballadors i el tractament de dades d'una categoria especial (biomètriques), caldrà dur a terme una avaluació de l'impacte relativa a la protecció de dades de caràcter personal per avaluar tant la legitimitat del tractament i la seva proporcionalitat, com la determinació dels riscos existents i les mesures per mitigar-los (art. 35 RGPD).

En el supòsit que després de realitzar l'avaluació d'impacte es conclouï que la mesura resulta proporcionada. El Dictamen 3/2012 del Grup de Treball de l'article 29 sobre l'evolució de les tecnologies biomètriques, i sens perjudici del que resulti de l'anàlisi de riscos que es dugui a terme, convé tenir en compte algunes mesures tècniques per tal de minimitzar els riscos:

- a) Convé evitar l'emmagatzematge de dades biomètriques en brut, i conservar només les plantilles obtingudes a partir d'aquelles dades.

- b) La plantilla s'ha d'extreure de manera que es pugui preveure que no podrà ser utilitzada per altres responsables del tractament per fins similars.
- c) S'ha de donar preferència als sistemes d'emmagatzematge descentralitzats, evitant la creació de bases de dades centralitzades amb aquests tipus de dades. D'acord amb el model descentralitzat que es proposa, les plantilles biomètriques es conservarien exclusivament en poder de les persones interessades mitjançant una targeta o dispositiu, de manera que la pèrdua de les mateixes tindria uns efectes limitats.
- d) Les dades s'han de conservar xifrades.

Tot això a banda de la necessitat de facilitar informació transparent a les persones afectades sobre el tractament que es pretén dur a terme de manera que puguin comprendre l'abast i les conseqüències que podria tenir aquest tractament.

Per a més informació:

- [Dictamen CNS 63/2018](#) Autoritat Catalana de Protecció de Dades
- [Dictamen 3/2012](#) del Grup de Treball de l'article 29 sobre l'evolució de les tecnologies biomètriques
- [SAN 923/2010](#), de 4 de març de 2010.

-Per qualsevol dubte o aclariment addicional podeu adreçar-vos al DPD de Salut-
dpd@ticsalutsocial.cat
<https://ticsalutsocial.cat/oficina-dpd/>
Tel.: 93 553 26 42 (9:00 a 14:00 h.)